

Кутора мала

Neomys anomalus
Cabrera, 1907

Клас
Ссавці – Mammalia

Ряд
Комахоїдні – Insectivora

Родина
Буроzubкові – Soricidae

Охоронний статус: BernC: II; ЧКУ: Рідкісний; ЧКК: NT

Поширення. Західна, Центральна та Південна Європа між 37° і 55° північної широти, Мала Азія.

В Україні: Лісова та лісостепова зони, плавні пониззя Дніпра, Карпати, Крим [1].

Середовище існування та особливості біології. Мала кутора тісно пов'язана з водоймами, веде напівводний спосіб життя. На краях ступні та пальців має оторочку з жорстких

білих волосків, які збільшують гребню поверхню для плавання. Селиться переважно в норах у затінених місцях на зарослих берегах невеликих незамерзаючих річок, потоків у букових і мішаних лісах, гірсько-сосновому криволіссі, на болотах. Найбільша щільність у Карпатах виявлена в букових лісах, з концентрацією біля гірських річок і потоків; понад верхньою межею лісу трапляється рідко [2-4]. Живиться комахами, личинками, а також червами, дрібними ракоподібними, моллюсками та земноводними.

Сучасний стан. У Східних Beskidaх виявлений здебільшого в їх верхньодністровській частині. У гірській частині Буковини – нечисленний вид. На території Карпатського НПП виявлена в Ямненському, Підліснівському, Говерляньському та Високогірному. У більшості місць досліджень мала кутора – рідкісний вид. На південно-західному макросхилі області мала кутора – вид з обмеженою територією поширення, звичайний у горах.

Фактори загрози. Втрата середовища існування внаслідок деградації біляводних біотопів, зміна стану водойм і кормової бази виду внаслідок господарської діяльності людини, трелювання лісу водотоками.

Рекомендовані заходи охорони. Запобігання руйнуванню життєво важливих біотопів, забрудненню водойм, заборона наземного трелювання деревини потоками.

Джерела інформації:

1. Мішта, 2009; 2. Киселюк, 2002; 3. Башта, Потіш, 2007; 4. Скільський та ін., 2008.

Текст: Л. Потіш, А.-Т. Башта
Фото: А.-Т. Башта

